

Hostivičtí občané v zahraničním odboji

Vladimír Pára (1918–1983)

Žil spolu se svými rodiči před druhou světovou válkou v Hostivici. Vyučil se na leteckého mechanika a před válkou pracoval na letišti v Praze-Ruzyni. Po okupaci odešel přes Francii do Anglie, kde vstoupil do britského Královského letectva (R.A.F.). Byl zařazen k 311. československé bombardovací peruti a od roku 1941 létal operačně. Při náletu 3. března 1942 přežil poškozené letadlo protiletadlovou palbou a napadení německým nočním stíhačem. Při nočním náletu na Dortmund bylo jeho letadlo nad Holandskem poškozeno a po napadení stíhačem byl nucen k nouzovému přistání. Byl těžce zraněn a po svém uzdravení prošel celou řadou německých zajateckých táborů, ve kterých se dočkal konce války.

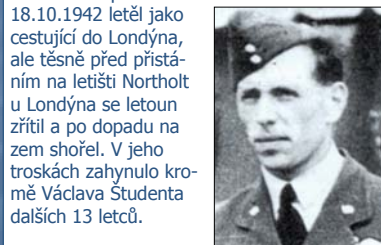

Josef Pařez (1921–2007)

se narodil v Litovicích. Ještě před okupací Československa tajně projel hitlerovským Německem až do Hamburku, zde se nechal zaměstnat na zaoceánské lodi a doplnil do jižní Ameriky. Ve Venezuele utekl z lodi, za pomoci britských diplomatů se dostal do USA a v roce 1940 připlul do Anglie, kde vstoupil do britského Královského letectva (R.A.F.) a byl zařazen jako palubní střelec na letounech Wellington k 311. čs. bombardovací peruti. Létal na protiponorkové hlídky nad Biskajský záliv. Nejtěžší akce ho čekala 10. dubna 1943, když bombardovali těžce ozbrojené německé válečné lodě. V roce 1943/1944 se přeškolil na radiooperátora – střelce pro čtyřmotorové letouny B-24 Liberátor u výcvikové jednotky v Nassau na Bahamských ostrovech. V březnu 1944 na vlastní žádost vystoupil z Královského letectva a odešel do USA. Po válce pracoval v jižní Americe a v Jihoafrické republice.

Václav Študent (1917–1942)

žil v Hostivici v tehdejší Rašínově (dnes Študentově) ulici. Před válkou byl aktivním členem místního Sokola. V roce 1935 nastoupil k základní vojenské službě a poté vystudoval Školu pro důstojníky v záloze v Prostějově. Po obsazení Československa odešel 29.12.1939 z republiky, společně s Václavem Horákem a Josefem Stříbrným (oba z Lidic) tzv. „bal-kánskou“ cestou – přes Slovensko, Maďarsko, Jugoslávii, Řecko, Turecko a Sýrii. 8.2.1940 připluli do Marseille a Študent byl zařazen k budované československé letecké jednotce v Agde, ale operačně ve Francii nelétal. Po pádu Francie odplul do Anglie a vstoupil do britského Královského letectva (R.A.F.). Byl vycvičen na palubního střelce a zařazen k 311. čs. bombardovací peruti. Na první operační let, noční nálet na Brémy, letěl 10.9.1940. Při náletu na Kolín nad Rýnem 19.6.1941 byl jejich stroj poškozen a vrátili se do Anglie v letu na jeden motor. V polovině roku 1941 měl odletán první operační cyklus. Přihlásil se do základního pilotního výcviku a pak do pilotního výcviku na vícemotorové bombardéry. K 311. peruti se vrátil 20.6.1942 jako pilot bombardéru Wellington a velitel šestičlenné osádky. Při druhém operačním turnusu létal námořní hlídky nad Biskajský záliv a během nich vyhledával a ničil nepřátelské ponorky. 27.9.1942 úspěšně zaútočil se svou osádkou na německou ponorku a pravděpodobně ji potopili. Študent s těžce poškozeným letounem přistál nouzově na prvním britském letišti.

Rudolf Protiva (1908–1949)

se narodil a žil v Jenečku. Před válkou byl vojákem a pilotem turistických letadel. Závodil na motocyklech, patřil k nejlepším čs. jezdcům. Po obsazení Československa odešel do Polska a přihlásil se do čs. zahraniční armády. V zimě 1939/1940 byl internován sovětskou armádou a po propuštění v únoru 1941 odjel do Anglie. 25.7.1941 byl přijat do R.A.F. a zařazen do pilotního výcviku, který z větší části absolvoval v Kanadě. Poté byl 27.7.1943 převelen k 311. bombardovací peruti jako pilot dvoumotorového Wellingtonu a velitel osádky. Od prosince 1943 do března 1944 se přeškoloval na čtyřmotorové letouny B-24 Liberátor, na kterých pak od dubna 1944 létal protiponorkové hlídky nad Biskajský záliv v rámci 311. peruti. Po válce zůstal v zahraničí jako dopravní pilot a zahynul při letecké havárii.

František Radina (1915 – 1968)

se narodil v Hostivici. Před válkou absolvoval vojenský pilotní výcvik a do zahraniční armády v Polsku vstoupil jako vojenský pilot. Prošel válkou ve Francii a po jejím pádu se přesunul do Anglie. V srpnu 1940 byl přijat do R.A.F. Byl zařazen do 311. čs. bombardovací peruti a od 11. února 1941 létal operační noční nálety nad okupovanou Evropou. Při náletu 7.8.1941 byl jeho Wellington těžce poškozen, ale Radina dokončil nálet a teprve pak se vrátil do Anglie. V říjnu 1941 nastoupil k britské jednotce, která přelétávala nové letouny z Kanady do Anglie. V roce 1943 se vrátil k 311. čs. peruti, přeškolil se na čtyřmotorové letouny B-24 Liberátor a od září 1943 do září 1944 dělal instruktora pilotního výcviku na těchto strojích u výcvikové jednotky v Nassau. Počátkem roku 1945 se vrátil v Anglii k 311. peruti a přeškolil se na vojenského dopravního pilota. Po skončení války se vrátil do Československa.

Peter Koválik (*1921)

se narodil v Brezovici na Slovensku a po ukončení školy pracoval na rodinném hospodářství. Se slovenskou armádou se dostal až na Krym, ale přeběhl, protože nechtěl bojovat na straně Němců. Ze sovětského zajetí se přihlásil do československé armády a zúčastnil se válečných operací v Kyjevě. Poté se jako člen paradesantní brigády připravoval na pomoc Slovenskému národnímu povstání. Při bojích na Dukle byl těžce zraněn. S československými vojáky pod vedením generála Ludvíka Svobody přišel v roce 1945 do Prahy. Ve válce bojoval 500 dní. Po válce se usadil v Hostivici.

Letci v Anglii

Z Hostivice odešlo do zahraničního odboje pět občanů, kteří se stali členy 311. československé bombardovací peruti R.A.F. v Anglii. K této peruti patřil i Václav Švec, který se v Hostivici usadil po válce, v roce 1949. Město Hostivice ocenilo v červnu 2006 jejich aktivní účast v boji za svobodu jmenováním svými čestnými občany.

Vojáci na východní frontě

Žádný hostivický občan se během války nezapojil do československých jednotek v Sovětském svazu. V těchto jednotkách však bojovali vojáci, kteří se po skončení války v Hostivici usadili. Peter Koválik, účastník bojů o Duklu, byl v říjnu 2006 jmenován čestným občanem města Hostivice.

František Švec (1915–1986)

byl před druhou světovou válkou dělostřelcem v ruzyňských kasárnách. Po okupaci odešel přes Balkán do Francie, kde vstoupil do čs. zahraniční armády. Po kapitulaci Francie, kde se bojů nezúčastnil, odplul do Anglie a přihlásil se do britského Královského letectva (R.A.F.). Absolvoval výcvik radiotelegrafisty a byl zařazen k 311. čs. bombardovací peruti. V roce 1944 se přeškolil na čtyřmotorové B-24 Liberátor, ve funkci radiooperátér – palubní střelec. V řadách 311. peruti pak létal na protiponorkové hlídky nad Biskajský záliv. Po skončení války se vrátil do Československa, vystoupil z armády a usadil se v Hostivici.

Rudolf Klíčo (*1922)

se jako voják slovenské armády dostal na Ukrajinu a na Krym, kde přeběhl a poté působil jako řídič Čsl. armádního sboru v SSSR. Účastnil se bojů v Oděse, u Dukly, u Brezna i jinde.

František Slíž (*1920)

se se slovenskou armádou dostal na Ukrajinu a na Krym, kde přeběhl k partyzánům. V řadách Svobodova armádního sboru bojoval u Kyjeva i jinde. Po válce se stal vojákem z povolání.

Josef Kazda (*1915)

se účastnil bojových akcí s národně osvobozeneckou armádou Jugoslávie. V Hostivici bydlel od roku 1981.